

Lone Yalcinkaya (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på gruppens vegne fremføre følgende:

Flertallet i CD's gruppe går ind for en total liberalisering af lukkeloven. Vi er selvfølgelig åbne over for, at det skal ske på en rimelig måde med en gradvis liberalisering over en år-række, men målet for CD er klart en afskaffelse af loven.

Ministeren har med dette forslag lagt op til visse lempelser, men at kalde det for en liberalisering mener jeg er at tage munden for fuld. Lempelserne er ikke vidtgående nok og fjerner ikke det element af konkurrenceforvridning, den nuværende lov har. Det, ministeren her foreslår, er et skridt i den rigtige retning, men det er ikke en tilstrækkelig liberalisering.

CD mener ikke, at en lukkelov kan retfærdiggøres ud fra hensynet til de ansatte. Løn- og ansættelsesvilkår skal fastsættes af arbejdsmarkedets parter. Selvfølgelig er det til gene for nogle af de ansatte, at de skal arbejde om søndagen, men så må det være op til deres fagforening at handle sig frem til nogle tålelige vilkår. HK har jo allerede arbejdet på dette, da de i deres seneste overenskomst fik lavet aftaler om betaling om søndagen.

Det er vigtigt for CD at slå fast, at dette er en lov om, hvornår butikker må holde åbent, og ikke en lov om butiksansattes arbejdstider og arbejdsvilkår.

Som lukkeloven er i dag, er den en begrænsning for mange forbrugere i deres indkøbsmuligheder. Det rammer specielt børnefamilier og andre, der har en meget travl hverdag. For dem vil det være en meget stor lettelse at kunne handle ikke kun dagligvarer, men også andre indkøb, på de dage, hvor de har allerbedst tid.

Erhvervsministeriets rapport om lukkeloven siger da også, at det er udearbejdende småbørnsfamilier i byområder, der vil opnå de største fordele ved en liberalisering.

Så er der jo ulemperne. Erhvervsministeriets undersøgelse viser, at det er under 1/2 pct. af befolkningen, der uden bil har længere end 2 km til nærmeste dagligvarebutik. Dette lille antal skal sættes i forhold til det store antal, der vil opnå gevinst ved en liberalisering.

Det er jo så populært at sammenligne danske forhold med de omkringliggende landes. Dette giver mig anledning til at nævne forhold, som er blevet nævnt tidligere, i Sverige. Her er der som bekendt ingen lukkelov. Resultater det i, at alle svenskere kun handler om søndagen? Næ,

det gør det ikke. Betyder det, at Sverige har en mærkbart anderledes butiksstruktur end Danmark? Næ, det betyder det heller ikke.

Når vi ser på de svenske forhold, har jeg derfor meget svært ved at se, hvorfor det skulle være så farligt at liberalisere den danske lukkelov.

Så er der hele problematikken vedrørende afskaffelsen af havnereglen. Her må jeg indrømme, at vi har det lidt svært. På den ene side er den foreslåede afskaffelse af havnereglen jo ret beset en skærpelse i forhold til den eksisterende lov. Men på den anden side må vi, når vi går ind for en liberalisering og dermed fri konkurrence, også samtidig være skeptiske over for særregler, der skævvrider markedet. Der er jo eksempler på, at et supermarked i en by godt må holde åbent, mens butikken nærmeste konkurrent ikke må. Sådanne ting er urimelige; der skal være lige vilkår for alle.

Vores konklusion på dette er derfor, at vi godt kan acceptere afskaffelsen af havnereglen, hvis ellers loven overordnet set medfører en mærkbar liberalisering.

Afslutningsvis vil jeg på trods af vores skepsis godt komme med en imødekommelse til ministeren. Hvis vi ser tilbage på arbejdet med konkurrenceloven i sidste samling, mener jeg at kunne se håb forude. Dengang så udgangspunktet ikke godt ud, men efter forhandlingerne kom der til sidst et rimeligt resultat ud af det. Faktisk så positivt, at CD sammen med de andre borgerlige partier kunne stemme for loven ved tredje behandling.

Så på grundlag af denne erfaring betragter CD det foreliggende lovforslag som et forhandlingsudspil. CD møder i hvert fald igen op til forhandlinger med oprejst pande, hvis da ministeren inviterer os dertil.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Fru Lone Yalcinkaya talte om, at den nuværende lukkelov begrænser forbrugernes mulighed for at forbruge. Det er første gang i denne debat, vi har hørt den, men jeg kan fortælle, at det er en, vi har hørt mange gange før. Og derfor er det bare, jeg siger, at jeg ikke kan forstå den argumentation.

For uanset om vi har en borgerlig eller en socialdemokratisk regering, er det ikke min opfattelse, at der har været noget galt med forbruget. Stort set enhver finansminister forsøger at lave indgreb mod forbruget, hver eneste gang vi har